



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 135/2015
10.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене С.А. и др, због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених С.А. и Љ.Р., адвоката Н.В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 900/13 од 17.04.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 331/14 од 05.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених С.А. и Љ.Р., адвоката Н.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 900/13 од 17.04.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 331/14 од 05.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 900/13 од 17.04.2014. године, окривљене С.А. и Љ.Р. оглашене су кривима због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. у вези члана 33. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљене у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело. Том пресудом окривљене С.А. и Љ.Р. обавезане су да у корист буџетских средстава суда на име паушала плате износ од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а такође и да накнаде трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем, као и да оштећенима Н.С., Р.А., Г.С., С.С., Д.С. и С.С. на име трошкова кривичног поступка солидарно плате износ од 67.425,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом

принудног извршења. Истом пресудом оштећени Н.С., Р.А., Г.С., С.С., Д.С. и С.С. упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж 331/14 од 05.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба заједничког браниоца окривљених С.А.и Љ.Р., адвоката Н.В. и пресуда Основног суда у Пожаревцу К 900/13 од 17.04.2014. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљених С.А. и Љ.Р., адвокат Н.В., због повреде закона - члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и то конкретно због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 341. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљене ослободити од оптужбе, односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених С.А. и Љ.Р., адвоката Н.В. доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и одредбе члана 487. став 1. ЗКП на којој је размотрио списе предмета заједно са захтевом за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. Законика о кривичном поступку).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку) окривљени преко свог браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу одредбе члана 71. тачка 5. Законика о кривичном поступку, такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, заједнички бранилац окривљених је у захтеву као разлог подношења само формално значао да је наведеним правноснажним пресудама повређен закон из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, због које повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП је подношење захтева дозвољено не образлажући ову повреду на начин којим би се указало да је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се окривљене гоне кривично дело, а из

образложења захтева и навода да је нижестепеним пресудама погрешно утврђено да су окривљене у односу на радње извршења кривичног дела у питању - пријављивања Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу подношењем кривичне пријаве против Н.С., Р.А. и Г.С. због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и С.С., Д.С. и С.С. због кривичног дела непружање помоћи из члана 127. КЗ поступале са директним умишљајем, истицањем да окривљене нису имале свест о томе да пријављена лица нису извршиоци кривичних дела, произилази да се побијане пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које подношење захтева дозвољено – члан 439. став 1. тачка 1. ЗКП, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, заједнички бранилац окривљених као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП која се према наводима захтева огледа у томе да су у правноснажним пресудама изостали јасни и аргументовани разлози о постојању субјективног односа окривљених у односу на радњу извршења кривичног дела у питању, као и због повреде закона из члана 341. КЗ.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, а сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП и следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог закона прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Како наведена повреда из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и повреда закона из члана 341. КЗ није предвиђена као дозвољен законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, преко свог браниоца могао поднети захтев за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд, у овом делу захтев оценио недозвољеним.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.